

дѣлена, нѣ приетата линия не е стратегическа и началото ѝ остава да се опрѣдѣли по сетнѣ.

Графъ Шуваловъ повтаря, че тая линия наистинѣ не е стратегическа. Рускитѣ пълномощници се съгласихъ да се увеличи устѣпваната на Румания земя, като се вземе за граница линията, която тръгнува отъ една точка на истокъ отъ Силистра и достига до града Манкалия, който остава на руманската страна. Този въпросъ е въпросъ отъ добросъвестностъ. Важното нѣщо тука като е да се разпрѣдѣли по справедливъ начинъ и въ надлежна пропорция руманското население по тия мѣста между Румания и България, то тая линия трѣба да бѣде опрѣдѣлена съ голѣмо внимание и да се повѣри на една европейска коммисия. *)

Графъ Андраши казва, че двѣтъ крайни точки като се опрѣдѣляватъ, подробноститѣ по необходимостъ трѣба да се оставятъ за коммисията.

Князь Гогенлое забѣлѣзва, че исходната точка откъмъ Силистра още не е показана съ точностъ, нѣ че коммисията се е съгласила, щото тая точка да се постави тамъ, гдѣто мѣстото се окаже сгодно за построяване на мостъ между двата румански брѣга.

*) Б. прѣвод. Въпроса за опрѣдѣлението на точката при Силистра, отъ дѣто ще се почне линията на добруджанската граница, още не е рѣшена. Каго се основаватъ на мнѣнието на европейската делимитационна коммисия, руманитѣ искатъ да поставятъ тая точка токо подъ стѣнитѣ на Силистра и не само да не оставятъ на тоя градъ никакво пространство откъмъ истокъ, нѣ и да му отнематъ земитѣ, доаята и самитѣ източници за вода.

Че България не трѣба да се съгласи съ тѣзи искания на руманитѣ, това налага не само отъ съображенията за съхранението на Силистра и на нейната мѣстностъ, нѣ и отъ самитѣ постановления на Конгресъ и отъ практиката на европейската коммисия. Едно ново испытание ще покаже много добръ, че мостъ може да се построи не само подъ вратитѣ на Силистра, нѣ и по-надолу, кждѣ селото „Островъ“. Освѣтъ това самата коммисия съ своята практика откъмъ Черно море е дала гвърдъ добро правило за рѣшение на спора. Постановленията на Конгреса казватъ, че граничната линия ще допре до Манкалия и ще обърне тоя градъ. За мѣстността на града нищо не се помнява. Между тѣмъ коммисията е намерила за нужно и справедливо да отдалечи границата отъ града и да прѣдостави на послѣдния просторъ и възможностъ за развиване и поминѣкъ. Сѣщата процедура имае право да искаме и при опрѣдѣлението на границата при Силистра. Ако коммисията е показала пристрастие, кривдата трѣба ли да се поддържа? А че въ това дѣло има пристрастие, то се види отъ обстоятелството, гдѣто русскій комисаръ не е подписалъ протокола на коммисията и не е искалъ да осънѣ неправдата.

Читателя вѣроятно не е още забравилъ, че приетото отъ Конгреса начало за гласоподаване бѣше единодушното. Туй начало се налагае отъ само себе си и на коммисията, които се натоварихъ да довършатъ дѣлото на високото берлинско събрание, особено въ въпроситѣ отъ принципъ. Щомъ рѣшението за исходната гранична точка подъ Силистра не е била приета единодушно отъ всичкитѣ комисари, рѣшението е безсилно и въпроса подлежи на ново разглеждане и рѣшение. До тогава ний имае длъжностъ да държимъ руманитѣ, колкото се може подалеч отъ Силистра.